

det ærede Medlem tager fuldstændig fejl, men det skal jeg ikke staa og strides med ham om. Jeg vil dog blot erklære en Ting, at naar jeg taler om Væksfølelse og Selvstændighedsfølelse o. s. v., er her ikke Spørgsmaal om de 60-aarige, men netop om den unge Befolkning, som man kunde ønske at opdrage noget i den Retning ved en Lov om Alderdomsunderstøttelse fra det offentlige Side.

Formanden (Sofus Høgsbro): For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valokreds Ordet.

Berntsen: Ved at høre den Diskussion, der er ført om det foreliggende Emne, forekommer det mig, at man er bleven klar over, at Tidspunktet endnu ikke er modent til en Revision af Alderdomsunderstøttelsesloven, thi der hersker jo saa delte Meninger om, hvad der bør gøres, at jeg vanskeligt vil kunne tænke mig, at man i hvert Fald i den nærmeste Fremtid vil blive enig om et positivt Skridt. Interessesen knytter sig jo derfor ikke nær saa meget til det foreliggende Lovforslags Indhold som til, hvad man venter, der kan komme ud af Lovforslaget. Dette Lovforslag er at betragte som et Forskottør, der saas ned i Jorden, og man vil da se, hvor mange Fødder det kan give i kommende Tider. De ærede Forslagsstillere have jo ikke selv gjort sig den Ulejlighed at klare sig, hvad det egentlig er, de selv ville, men ved at laske dette Forslag ind, have de ment, at man skulde saa en Forhandling, som kunde klare Tankerne, og at man saa gennem denne Forhandling tilsidst skulde komme til et Resultat. Men i hvilken Retning det skulde gaa, er mig ikke klart endnu af den Diskussion, som hidtil er ført; men da jeg antager, at det er Forslagsstillernes Mening, at enhver skal hvide sit Bidrag, om end nok saa lille, til at klare, hvad der kunde tiltrænges i Fremtiden, saa vil jeg ikke tilbageholde, før Forhandlingen slutter, at udtale et Ønske, som jeg mener, det kunde være heldigt at realisere. Den Alderdomsforsørgelseslov, der nu er gældende, tog jo Sigte paa dem, der stode hjælpeløse og nærmest døde henviste til Fattigvæsenet. For at redde dem fra Fattigforsørgelse gennemførte man Alderdomsforsørgelsen. Men det forekommer mig, at der var Anledning til at forsøge, om man ikke kunde tilvejebringe et Supplement til den nuværende Alderdomsunderstøttelseslov, et Supplement, som gik i Retning af at skabe en Art billig Livrente for dem, som i deres unge Aar have Væst til at indbetale et vist

aarligt Bidrag, for at de, naar de naa den ældre Alder, da kunne modtage et aarligt Beløb ikke som en Raadeslag, men som en Ret fra den Forsørgelsesanstalt, hvortil de gennem en Aarække have indsendt et Bidrag, saa vil man jo derved ogsaa opnaa at imødekomme det Ønske, det ærede Medlem for Fredensborg (S. Hage) stadig har udtalt, at man skulde se at tilvejebringe en Opmuntring for Driften til Sparommelighed i Befolkningen. Jeg mener, at der, saaledes som Stillingen nu er, er mange unge Mennesker, som i deres yngre Aar godt kunde afse et aarligt Bidrag til en saadan Forsørgelsesanstalt, eller hvad man nu vil kalde den, til et Supplement til Alderdomsforsørgelsen, saa at de i deres ældre Aar kunde modtage en aarlig Sum, som blev dem tildeelt ikke efter et Støn, men efter, hvad de med Rette kunde modtage efter en saadan Anstalts Regler. At fastsætte bestemte Normer, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne synes at have ønsket at fastsætte for den nugældende Alderdomsforsørgelse, vilde jeg ansæ for høist uheldigt. Jeg mener tværtimod, at det er et Fortrin ved den nuværende Ordning af Alderdomsforsørgelsen, at det er overladt til de kommunale Raad at tage hvert enkelt Tilfælde for sig og at tildele hver enkelt som Alderdomsunderstøttelse, hvad der passer for ham, og hvad han trænger til. Det vil jo være komplet umuligt at fastsætte bestemte Normer; thi Forholdene ere saa forskellige i de forskellige Landsdele, at det, som f. Eks. passer for Egnen omkring Kjøbenhavn og til de Livsforhold, der findes der, ikke passer paa Sjællands Heder og omvendt. Det vilde være forbundet med saa store Vanskeligheder at fastsætte faste Normer, at det forekommer mig ørkesløst at diskutere derom, thi jeg tror, det er upraktisk at realisere en Alderdomsforsørgelse paa denne Maade. — Naar der er talt om de kommunale Raads Udførelse af den nuværende Lov, vil jeg sige, at det er min Erfaring, at de kommunale Raad loyalt og hensynsfuldt have ført denne Lov ud i Livet. Det kan gerne være, at man kan paapege et enkelt Sted, hvor de have været mere knebne, end det egentlig var tilbørligt, men det retter sig nok; efterhaanden som Betydningen af denne Lov viser sig, saa vilde de kommunale Raad ogsaa vise sig mere rundhaandede, end de maaske enkelte Steder ganske undtagelsesvis hidtil have vist sig at være. Det er første Gang, man har betroet en større Lovs Udførelse til de kommunale Raad, det er første Gang, at Lovgivningsmagten har rovet at vise de kommunale Raad den Tillid at lægge Udførelsen af en